

25 bani Posta

Biblioteca Universității

Cluj

RENASTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTAMĂNAL

Abonamentul anual: 400 Lei.

Director: Dr. I. MATEIU

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Cuza Vodă Nr. 3.

Cenzurat.

„Nimenea să nu nesocotească tinerețele tale, dar fi pildă credincioșilor și cu cuvântul și cu purtarea și cu drogostea și cu duhul și cu curăția.“
1 Timotei 4, 12.

„Supuneți-vă învățătorilor voștri și fiți ascultători, căci ei neadormit poartă grijă de sufletele voastre, ca unii ce sădă da samă de ele.“
Evrei 13, 17.

HIROTONIA ȘI INVESTITURA P. S. EPISCOP NICOLAE AL CLUJULUI

— Solemnitățile religioase din Sibiu și București. —

De multă vreme cetatea nemuritorului Andrei Șaguna n'a avut prilejul unor serbări religioase atât de înălțătoare, ca cele ce s'au desfășurat în zilele sfinte ale Rusaliilor din acest an.

Eră evenimentul hirotonirii de Episcopi a P. S. S. Nicolae Colan al Clujului, și Nicolae Popovici al Oradiei, la care au ținut să participe o seamă de ierarhi aleși ai Bisericii noastre, în frunte cu veneratul Mitropolit Nicodem al Moldovei și Sucevei. În același timp aveau loc tot la Sibiu și congresul Oastei Domnului, întâlnirea societăților religioase ale tinerimii din dieceză și festivitățile Astorei. Se creiase astfel un cadru vast și măreț, de proporții nebănuite, care a dat actelor sfinte din splendida Catedrală bizantină o strălucire exterioară și o rezonanță sufletească fără seamăn.

Cele două zile de îndoit praznic bisericesc au însemnat nu numai clipe de înălțare duhovnicească personală, dar și dovezi luminoase de marile valori morale ale ortodoxiei românești în viața Statului nostru.

Erau de față în Sibiu mii de credincioși, de toate stările și de toate vârstele, veniți de pretutindeni, spre a se bucura împreună de izbânzile Bisericii și a-și afirma solidaritatea deplină cu Ierarhii lor destoinici în lupta pentru idealurile noastre religioase-naționale.

La ora 8 jum. dim., clopotele sună pentru liturghie. Catedrala e tixită de oameni.

Serviciul de ordine este asigurat de profesorii și studenții Academiei teologice. Fiecare categorie de credincioși își știe și își ia locul dinainte rânduit.

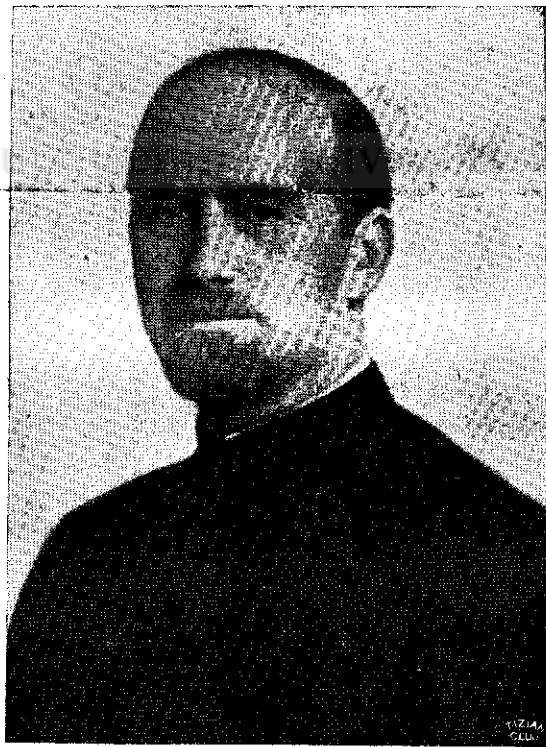
Mai numeroși sunt „ostașii Domnului“. Ei sunt grupați în preajma drapelului sfinte.

Dela reședința mitropolitană pășesc să servească Sf. Litur-

ghie, I. P. S. Mitropolit Nicodem al Moldovei, I. P. S. S. Nicolae al Ardealului, P. S. S. Ghenadie al Buzăului, P. S. S. Vartolomeu al Râmnicului, P. S. S. Andrei al Aradului, P. S. S. Ioan Stroia, Episcopul armatei, P. S. Arhiepiscop Vasile

Liturghia e oficiată de cei amintiți mai sus și în cadrul ei s'a făcut și hirotonisirea ca Episcop a Prea Sfinției Sale Nicolae Colan.

Măinile peste capul noului ierarh le-a pus I. P. S. Mitropolit Nicodem al Moldovei.

P. S. S. Episcopul NICOLAE COLAN

Stan de Rășinari, Arhimandritii N. Colan și N. Popovici, P. C. consilier președinte Dr. Seb. Stanca, pâr. arhidiacon I. Vască, rectorul Academiei teologice și un mare sobor de preoți și diaconi din arhidieceza Sibiului.

Soborul intră în catedrală în sunetul inurilor religioase, executate de studenții teologi și de corul mixt al mitropoliei, condus de prof. T. Popovici. Acelaș cor execută magnific și răspunsurile la Sf. Liturghie, având ca solist pe d. P. Gherman.

Sunt de față reprezentanții tuturor autorităților bisericești, militare și civile. Ofițerii din garnizoană au în frunte pe d. gen. Cristea Vasilescu, iar funcționarii administrativi pe prefectul N. Regman.

Îndată după hirotonisirea Sa ca Episcop, P. S. Nicolae al Clujului a continuat să slujească în calitate de arhiepiscop, Sf. Liturghie.

A impresionat în chip deosebit felul în care noul Episcop a rostit mărturisirea Sa de credință.

Cuvântarea I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului.

După terminarea sf. Liturghiei I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a rostit următoarea predică minunată:

„Astăzi prăsnuim sărbătoarea Pogorării Duhului Sfânt, a acelei negrăite fapte a lui Dumnezeu, care stă la capătul și la temelie bisericii creștine.

Acest fapt este izvorul de însuflețire pentru preoție și pentru apostolatul creștin. A fi creștin nu este lucru ușor, căci aceasta însemnează a accepta în toate convingerile primatul Duhului Sfânt, a crede în porunca și biruința acestui Duh, a lupta împreună cu El, a te înșiră sub drapelul cel sfânt al lui. Duhul stă peste criteriul și măsura de judecată a oamenilor, a popoarelor și a timpurilor, de aceea și epoca noastră nu se va judeca după bogățiile lumesti pe cari le-a agonosit, nici după născocirile ei de tot felul, nici chiar după progresele științifice, ci se va judeca după Duhul în care a îndeplinit totul și a lucrat. Valoarea noastră, valoarea fiecăruia din noi, nu se va judeca în fața Domnului și a viitorului după numele ce purtăm, nici după avere, nici după poziția noastră socială, nici chiar după știința agonisită, ci după duhul în care ne mișcăm și ne trăim viața, după care ne însuflețim și ne conducem în faptele noastre.

Unde se vestește Hristos Domnul, și unde se întipărește Evanghelia Lui, acolo se coboară Duhul Sfânt, iar unde coboară acest Duh rodesc gânduri înalte și simțăminte înalte, gândurile împărăției lui Dumnezeu.

Nu am putea zice că opera noastră ar fi tocmai săracă în programe și în probleme de tot felul; dar oare este timpul nostru stăpânit de Duhul Sfânt? Frământările, sbuciumul, mulțimea crizelor prin care trecem, ce sunt ele, de unde vin, dacă nu din pricină că duhul răutății călăuzește lumea de azi?

Numai puterea Sf. Duh este în stare să-i scoată pe oameni din întuneric, să-i desmortească din nepăsare și din trândăvire și să facă să triumfe viața cea iubitoare de jertfă ca la cea dintâi zi a Rusaliilor, când s'a

Pogorât Sf. Duh peste apostolii Domnului Iisus Hristos.

Prin puterea acestui Duh, apostolii au devenit vestitorii Evangheliei și au cucerit lumea.

Istoria n'a mai cunoscut o biruință atât de mare ca a apostolilor. Împărații tuturor vremilor au pornit la luptă cu sute de milioane de oșteni, dar n'au putut cuceri lumea; pescarii din Galileia au biruit-o prin ceea ce au luat dela Sf. Duh. Ei au produs valul nebiruit, care își are originea în Dumnezeu. În acest sobor sfânt a intrat dela început neamul nostru creștinesc; în plămada noastră a intrat dintru început credința ortodoxă și ne-a dat ajutor la toate. Nu prin puterile noastre am biruit vitregia vremurilor, ci prin a Celui de sus, căci noi am fost slabi; prin biserică, prin preoții ei și prin credincioșii drept măritori ne-am păstrat sufletul curat și întreg; prin puterea de sus am putut sfidă granițele nefirești, căci ne-am hrănit cu toții din această hrană sufletească. Cu ea și cu arma dorobăntului, s'a încheiat unitatea poporului nostru.

Biserica ne-a învățat să ne rugăm la fel, și așa s'a înfăptuit frontul sufletesc, pe care nici o putere lumească nu l-a mai putut și nu-l va putea frânge.

Cuvântarea P. S. S. Nicolae Colan al Clujului.

P. S. S. noul Episcop Nicolae a rostit o cuvântare de toată frumusețea, ascultată de asistență cu deosebit interes.

„Praznicul Rusaliilor este momentul în care s'a pecetluit promisiunea făcută apostolatului creștinesc, că va veni Duhul Sfânt și ucenicii vor lua putere și curaj pentru a răspândi Evanghelia, înfruntând orice jertfă. Duhul Sfânt i-a schimbat pe ucenici, dându-le o viață nouă; ei au primit și puterea de a propovădui în toate limbile pământului. Aceasta este un semn pentru veacuri.

Aci se lămurește și solia vieții noastre naționale, care, după jertfe, a ajuns la deplina ei libertate. Azi, când mi s'a dat harul arhieriei, promit să mă inspir din tâlcul praznicului, spre a fi cât mai folositor bisericii și neamului nostru. Pun la inimă tot ce am auzit dela mării mei și mulțumesc celor ce s'au obosit până la Sibiu în frunte cu I. P. S. Mitropolit Nicodim și mai ales I. P. S. Mitropolit Nicolae care mi-a fost vrednic părinte și îndrumător.

P. S. S. mulțumeste deasemenea și celorlalți ierarhi.

Unii din frații noștri au fost ispitiți de alte altare. Dar noi am rămas pe linia cea dreaptă și am învins!

După aceea I. P. S. Mitropolit a amintit vremurile în cari s'a clădit acum 30 ani Catedrala ortodoxă din Sibiu. La ridicarea acesteia s'au făcut multe jertfe, dar ele au fost răsplătite, căci azi avem o biserică liberă a unui popor liber; deasemenea jertfele acestea sunt răsplătite și prin aceea că din Sibiu se aleg doi ierarhi, la Cluj și Oradea.

În cuvinte călduroase, I. P. S. mulțumeste tuturor ierarhilor cari au venit la Sibiu cu prilejul marilor serbări și scuză absența I. P. S. Patriarh Miron.

Dorește păstorire lungă și plină de roade P. S. Nicolae al Clujului.

După aceea a vorbit P. S. S. Episcop Vartolomeu al Râmnicului arătând rostul descălecarilor istorice și legăturile Ardealului cu Principatele. Subliniază faptul că poporul nostru este puternic prin ortodoxie. Prin această unire, putem face să devină a noastră proprietatea străbună, și să biruim pe vrășmașii interni și externi, ajuțând un exemplu pentru toate popoarele lumii.

De încheiere, P. S. S. Episcop Nicolae parafrazează minunata rugăciune a sfântului Efrem Sirul, făgăduind solemn, să stea cu tot sufletul numai în slujba Bisericii, a tronului și a neamului românesc.

După Liturghie a urmat o masă în aula Academiei teologice, la care au luat parte toți ierarhii prezenți și mai mulți invitați.

În cadrul acestei mese a tostat I. P. S. Mitropolitul Nicodem pentru Biserica din Ardeal și în special pentru M. S. Regele Carol II.

Apoi a vorbit I. P. S. Mitropolit Nicolae, care și-a arătat bucuria deosebită pentru faptul că atâția ierarhi au venit la Sibiu cu prilejul acestor serbări.

P. S. S. Andrei al Aradului, a elogiât armata română, arătând că acolo unde sunt slujitorii altarului sunt și cei mai însemnați reprezentanți ai oștirea.

În numele Femeilor Ortodoxe a vorbit d-na Săulescu. În numele armatei, dl general Cristea Vasilescu a arătat cât de adâncă este legătura între ostașii duhului și cei ai Regelui.

P. S. S. Ghenadie al Buzăului elogiază personalitatea P. S. S. Nicolae al Clujului, care a pus sufletul său la temelia tuturor instituțiilor arhidiecezei.

În numele „Astrei“, vorbește păr. Dr. V. Bologa.

Păr. Tr. Scorobet vorbește în numele așezămintelor din arhiepiscopie.

Păr. consilier Seb. Stanca din Cluj, arată bucuria clujenilor pentru serbarea ce se face în cinstea noului lor episcop.

Dl prefect N. Regman să închină în fața ortodoxismului reprezentat de înalții noștri ierarhi, și în fața armatei române, glorioase și de-apururi victorioase.

Păr. consilier Z. Moga vor-

Investitura P. S. nostru Episcop Nicolae în București.

Martți, în 2 Iunie c. la ora 12 și jumătate a avut loc la palatul regal din București, solemnitatea investiturii P. S. nostru Episcop Nicolae împreună cu a P. S. Episcopi Grigorie al Argeșului și Nicolae al Oradiei.

Cortegiul a pornit dela Patriarhie în ordinea următoare: un escadron de escortă, trăsura regală cu Prea Fericitul Patriarh Miron și P. S. Episcop Grigorie al Argeșului, a doua trăsura regală cu I. P. S. Mitropolit Nicodem al Moldovei și P. S. nostru Episcop Nicolae, a treia cu I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului și P. S. Episcop Nicolae al Oradiei. Cortegiul eră încheiat de un alt escadron de escortă.

Ceremonia s'a desfășurat, după protocol, în sala de recepție a Palatului. M. S. Regele a înmănat cărja arhierescă mai întâi P. S. S. Grigorie de Argeș, apoi P. S. nostru Episcop Nicolae și în urmă P. S. Nicolae al Oradiei. În clipa aceasta corul patriarhal a intonat „Imnul regal“ și „Pre stăpânul“.

Cuvântarea P. S. Episcop Nicolae al Clujului.

„SIRE,

Părintele ceresc, prin glasul trimișilor clerului și poporului dreptcredincios din întreg cuprinsul Țării, m'a ales păstor sufletesc al eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului, eparhie gospodărită cu înțelepciune și jertfelnicie un deceniu și jumătate de neuitat episcop Nicolae Ivan. După ce această alegere a primit legiuitoarele încuviințări și după ce eu am primit darul hirotoniei arhieresti — potrivit strămoșeștilor datini — mă înfățișez, plin de cel mai profund respect înaintea slăvitului Scaun Domnesc, pentru ca depunând aici omagiile credinței mele neclintite, să primesc din mâna Majestății Voastre — Voevodul Țării și Culturii românești și Patronul sfintei noastre Biserici — cărja arhipăstorească a deplinelor puteri, dar și a deplinelor răspunderi legate de înalta slujbă întru care voi fi așezat.

Îmi dau seama, SIRE, că plec să cârmuiesc creștineasca și româneasca ctitorie reînviată a Voevodului Ștefan cel Mare și Sfânt. Și această conștiință, într'un glas cu îndemnul Scripturilor Sfinte, îmi poruncește să

bește din partea episcopiei Oradea; Dr. D. Stăniloae, noul rector al Academiei teologice din Sibiu, vorbește în numele colegilor profesori; dl Nichifor Crainic vorbește cu însuflețire despre realizările mari ale I. P. S. Mitropolit Nicolae și despre personalitatea P. S. Nicolae al Clujului.

Seara s'a oficiat slujba privegherii în vederea hirotonisirii ca Episcop a P. S. S. Dr. N. Popoviciu, care a urmat a doua zi de Rusalii.

În izbăvitoarele predanii ale ortodoxiei naționale. Numele slăvitului Voevod, de care e legat scaunul vlădicesc al Vadului, Feleacului și Clujului, îmi așează rostul meu misionar în alvia tradiției sfintei noastre Biserici, care mă va păzi de primejdia rătăcirilor, adeseori atât de ispititoare, ale veacului acestuia.

Dar tot atât de limpede îmi dau seama că sunt chemat să propovăduiesc din ceata Universității care purtă numele marelui rege Ferdinand I, ai cărei dascăli și ucenici — ca și ostenitorii luminați ai celorlalte așezăminte culturale din aceiași cetate — așteaptă, după cuvântul Domnului, să nu pun petec vechiu la haină nouă (Matei 9, 16), ci să-mi îmbrac apostolatul în haina veacului nostru, și după măsura vrășmașului de azi să-mi potrivesc armele de duhovnicească luptă pentru izbânda crezului ortodox și național în Țara întregită.

Vă rog să-mi îngăduiți SIRE, mărturisirea că nu mi-e prea greu să ascult de pomenitele două îndemnuri: al tradiției și al actualității. Fiindcă în conștiința mea aceste două îndemnuri nu se vrășmășesc și nu se ciocnesc întreolaltă, ci dimpotrivă, ele se îmbină și se întregesc organic. Căci tradiția nu e o sumă de cunoștințe, de credințe și de datini moștenite, pe cari suntem chemați să le predăm generațiilor viitoare, ca pe niște rămășițe ale unei alte vieți. Tradiția e răul de energie spirituală care curge prin întreaga viață istorică a neamului pe care o sporește, o hrănește și o face rodnică de fapte mari. Astfel, noi cei de astăzi ne hrănim din merindea sufletească a înaintașilor noștri și, în același timp, din aluatul cel vechiu pregătim pâinea proaspătă din care se vor ospăta urmașii noștri. Trăim în atmosfera caldă a trecutului, dar cu ochii vioi fixați în viitor; nu încremenim în adorarea statică a trecutului nostru de aur, ci iscodind cu încordare cărările spre tot mai luminosul viitor al neamului nostru. Căci — după cuvântul Evangheliei — nimeni punând mâna pe plug nu se uită înapoi (Luca 9, 62). În acest înțeles Majestatea Voastră, cu intuiția profetică a marilor adevăruri, a subliniat de repețite ori covârșitoarea importanță și necesitatea unei Biserici vii, care prin propovăduirea ei entuziastă să mulțumească trebuințele poporului credincios, pe care ea e chemată să-l însuflețească pentru marile idealuri ale vieții naționale și să-l îndrepteze pe drumul marilor biruințe.

„SIRE,

După cum ați spus la solemnitatea investiturii unui înalt ierarh, „Biserica este a lui Dum-

nezeu, dar și a poporului." Este a lui Dumnezeu, fiindcă El a întemeiat-o prin Fiul Său, pe care L-a trimis în lume „să nască și să crească, să ne mântuiască” și fiindcă El o conduce și o sfințește prin Duhul Său cel Sfânt, pregătindu-i vrednicia pentru nespusa strălucire care-o așteaptă dincolo de tărâmul terestru. Dar Biserica este și a poporului, fiindcă slujitorii Ei devotați pe el sunt chemați să-l lumineze, să-l mângăie și să-l povățuiască. În slujba lui sunt chemați să stea și spre fericirea lui sunt chemați să se ostenească. Cu el să sufere, cu el să se bucure, cu el să lupte. Cu el să învingă sau să cadă.

Așa a și înțeles preoțimea sfinteii noastre Biserici să-și facă datoria dealungul istoriei neamului nostru: vecinic nedeslipită de poporul în a cărui slujbă devotată a stat, după îndemnul și pilda dumnezeescului ei învățător. — Și așa făgăduiesc să-mi împlinesc și eu datoria slujbei la care m'a chemat Părintele ceresc și întru care mă așează astăzi Majestatea Voastră.

Mă voiu sili deci să zidesc sufletele credincioșilor de sub canonicasca mea oblăduire în așa fel, ca să cresc din ei ostași vrednici ai împărăției lui Dumnezeu pentru viața ce va să vină, iar pentru această viață ostași vrednici ai împărăției românești de sub puternicul sceptru al Majestății Voastre.

Încredințat că purcezând astfel, dau lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu și Chesarului ce este al Chesarului, rog pe bunul Părinte ceresc să-mi ajute ca să-mi fac slujba deplin, iar Majestății Voastre, ca și scumpului nostru vlăstar regesc, Marelui Voevod Mihai, să-i dăruiască viață îndelungată și stăpânire încercată de fericire și glorie.

Să trăiți SIRE,

Să trăiască Măria Sa Marele Voevod Mihai.

Trăiască țara și neamul!

Răspunsul M. S. Regelui

Suveranul a răspuns pe rând celor trei Episcopi printr'un discurs de o admirabilă frumusețe religioasă și națională.

Prea Sfințitului nostru Nicolae i-a adresat următoarele cuvinte mișcătoare:

„Prea Sfințite Nicolae al Clujului, Vadului și Feleacului,

Eparhia pe care o vei păștori, este așa de strâns legată de istoria neamului nostru, încât a devenit un adevărat simbol al stăpânirii firești a României în Ardeal.

Ea a înflorit în diferitele ei forme, odată cu înflorirea Domnitorilor români cari au stăpânit prin părțile ardelenesti; ea a dispărut cu întărirea stăpânirii străine, ca să reapară definitiv odată cu unirea vecinică a tuturor Românilor. Ștefan al Moldovei, Petru Rareș, Mihai Viteazul, Ferdinand I, iată numele Domnitorilor care vor fi vecinic legați de această episcopie.

Chiar înflorirea și despărți-

rea ei vremelnică ne arată importanța ce o are pentru neamul românesc.

Iată de ce Prea Sfinția Ta, primind astăzi acest toiag păștoresc, ai datoria de a face ca această episcopie să înflorească și să se întărească, întărind astfel și România.

Te urci pe acest scaun ce ți-a fost încredințat după trecerea dintre cei vii a vrednicului episcop Nicolae Ivan, om de mare cuminenție și un vrednic gospodar.

El a început, fiind primul episcop al noiei eparhii românești, să croiască drumul; Prea Sfinția Ta trebuie să desăvârșești acest drum.

Pregătirea o ai prin frumoasele studii ce le-ai făcut și prin faptul că ai fost propagandist în Basarabia și rector la Academia dela Sibiu.

Voința o ai, și sunt fericit de a vedea prin cuvintele ce Mi le-ai rostit, felul în care înțelegi să-ți împlinești datoria.

Și în acest apostolat, preoțimea are un rol de căpetenie. În dezvoltarea metodică și rodnică a păturii țărănești, trebuie să ne biziim pe două elemente de frunte ale satelor: „preotul și învățătorul.”

Dacă acești doi își fac pe deplin datoria, îndeplinindu-și fără șovăială menirea, vom putea să ridicăm în puțini ani nivelul păturei noastre rurale la o viață mai sănătoasă, atât trupească cât și sufletească.

Sunt convins că Prea Sfinția Ta, pricepând aceste probleme, vei râvni să faci din eparhia Clujului un model demn de imitat.

Prea Sfințiți Părinți,

Luminarea sufletului, luminarea minții, întărirea trupească, iată astăzi drumul pe care trebuie să călăuziți Biserica și slujitorii ei.

Eu, Regele Vostru, și ca Mine toți acei cari cred în puterea sufletească a Bisericii noastre, avem ochii ațintiți asupra conducătorilor eparhiilor.

Mergeți cu binecuvântarea Celui de Sus și păstoriți întru Domnul pentru întărirea neamului nostru.”

ÎNSCĂUNAREA P. S. EPISCOP NICOLAE. S'a hotărât definitiv, ca ceremonia înscăunării Prea Sfințitului nostru Episcop Nicolae să aibă loc de sărbătoarea sf. Apostoli Petru și Pavel în 29 Iunie a. c. Capitala Aredealului va îmbrăca atunci haină de lumină, spre a primi cum se cuvine pe noul ei părinte spiritual. Programul festivităților se va publica din vreme.

Mântuitorul cheamă pe primii patru apostoli.

— Matei 4, 13—25; Marcu 1, 14—39; Luca 4, 31—44. —

„Și le-a zis: Veniți după mine și vă voiu face pescari de oameni.”

Matei 4, 19.

După o activitate inițială de aproximativ 7 luni în Iudeea, Iisus în plină iarnă urmat de Petru, Andrei, Iacob, Ioan, Filip și Natanail, vine în Galileea traversând Samaria. În Cana, prima localitate din Galileea în care poposește, vindecă pe fiul unui funcționar din Capernaum. De aci se îndreaptă spre Nazaret, intenționând a se stabili pentru un timp mai îndelungat aci. Se pare că ucenicii s'au împrăștiat pe la casele lor.

Andrei și Petru deși originari din Betsaida, locuiau în Capernaum, unde practicau meseria de pescari, ca și Iacob și Ioan. Filip era din Betsaida, iar Natanail din Cana, dacă s'au dus acolo, sau în altă parte până la chemarea Domnului nu ni se precizează.

Mântuitorul nu zăbovește mult în Nazaret. Concetățenii nu-l apreciază după cum se cuvine. Iar când într'o Sâmbătă luând cuvântul în sinagogă, pornind dela profeția lui Isaia privitoare la zilele lui Messia, se descoperă pe sine, ca cel prevestit de profet, ca unsul Domnului trimis să mântuiască lumea — întreaga sinagogă se înfurie, îl consideră un hulitor de Dumnezeu, și vor să-lucidă, aruncându-l într'o prăpastie dela marginea orașului. Scăpând într'o formă miraculoasă de mânia lor, vine în Capernaum. Aci își fixează centrul de activitate pentru Galileea. În acest oraș cu populație mixtă de acum face multe minuni și propovăduiește o bună parte a doctrinei sale mântuitoare. „Astfel pământul Zabulonului și Nafetalinului, litoralul mării, Galileea neamurilor, a văzut lumina, iar poporul care stetea în întunec și în umbra morții a ajuns la lumină.” (Is. 9, 1).

În Capernaum de acum neobosit propovăduiește adevărul divin, chemând mulțimea la pocăință. Evident este reluat contactul cu ucenicii, cari l-au însoțit în Iudeea. E necesar un angajament formal al acestora pentru viitoarea misiune de continuatori ai propovedaniei evanghelice în lume. De aceea într'o zi fiind Mântuitorul pe marginea lacului Genezaret, și întâlnind pe Petru, Andrei, Iacob și Ioan, cei patru pescari cari cu atâta dragoste i-au urmat în Iudeea la Iordan, părăsind pe Ioan, îi cheamă la apostolat cu cuvintele: „urmați-mi căci voesc să fac din voi pescari de oameni.” Ei îi urmează, părăsindu-și ocupația, părăsindu-și familiile și liniștea căminului părintesc. Îi urmează plini de încredere pe drumul privațiunilor de tot felul. Sunt primii cari se aruncă în lupta pentru reînvierea lumii, alături de Hristos. Sunt niște simpli pescari, dar de câtă înțelepciune dau dovadă prin acest gest. Nu disprețul față de meseria practică până atunci, nici lipsa rosturilor gospodărești, nici trândăvia, nici dorul după o viață ușoară și plină de variație îi apropie de Hristos, ci ferma

convingere că în El au găsit pe cunoscătorul și propovăduitorul adevărului etern, pe reformatorul vieții omenești, pe mântuitorul lumii — și prin El își vor putea satisface râvna adâncă și neliniștitoare, după adevăr, și mântuire. Sunt niște pescari cu suflet mare. Înțeleg chemarea și-i urmează, având intuiția tuturor riscurilor viitoare. Li urmează fără a se înșela vre-odată în așteptări. Și dacă mai târziu la aparență au desiluzii, vina este a defectuoșității ideologiei vremii în care au trăit, o ideologie națională religioasă falsă, clădită pe aspirațiile unui popor dornic de libertate și mărire. Aceste desiluzii însă sunt numai mici pete de umbră, sterse repede de lumina cunoașterii divine. Urmând lui Hristos nici odată nu s'au mai putut identifica cu năzuințele conaționalilor lor. Rând pe rând se rup toate legăturile cu cari sunt legați de lumea timpului și preocupările ei.

L-au urmat identificându-și interesele lor cu ale învățătorului lor. Pe Hristos îl ascultă, îl iubesc, îl slăvesc. El le este tată, mamă, frate, soră, soție. El înlocuește tot de ce s'au despărțit. Lipsindu-le un moment sunt desorientați. Găsindu-l sunt veseli și nimic nu mai doresc. Îi cunosc graiul, îi pătrund adâncimea gândirii, precum turma își cunoaște păstorul. Li urmează faptele pilduitoare, și inegalabile cu toată puterea.

Dar vai, atât de puțin e hotărât să trăiască în societatea Lui. Lăsându-i singuri la capătul drumului, se întorc oare înapoi? Nu. Pe Hristos îl păstrează în suflete, îl simt alături, și merg cu curaj înainte. Sub pavăza Duhului sfânt, recoltează răsplata credinței lor față de Hristos. Propovăduind ceea ce dela El au învățat, glasul lor are puterea care sfredelește inimile și trezește conștiințele amorțite. Valuri, valuri omenirea îi urmează. Imitând faptele Lui, criticile celor răi amuțesc. Prin fapte dau cel mai eficace sprijin misionarismului creștin. Din disprețuita Galilee, ei umilii pescari ajung să străbată toate drumurile vastului imperiu roman propovăduind pe Hristos. La finea vieții pământești le este rezervată cununa biruinții. Li urmează lui Hristos și în jertfă. Prin jertfă trec la fericirea vecinică.

Se împlinește astfel și ultima promisiune făcută lor de Domnul: „Adevăr zic vouă, că voi cei ce m'ați urmat la nașterea din nou a lumii, când fiul omului va ședea pe jețul mării sale, veți ședea și voi în douăsprezece scaune, judecând cele 12 seminții ale tui Israil.”

Chemarea făcută apostolilor, de a-i urma, Hristos ne-a făcut-o și nouă: „De voește cineva să fie desăvârșit, să se lapede de sine să-și ia crucea și să-mi urmeze.”

Orice creștin trebuie să fie un următor al Domnului. Insuși cuvântul creștin însemnează: luarea evanghe-

liei ca îndreptar, iar pe Iisus ca tip al vieții de urmat.

Creștin se poate numi numai acela, spune Ciprian, care-și însușește pe cât este posibil ideile, obiceiurile și viața lui Hristos.

În urmarea lui Hristos găsim în sași definiția creștinismului.

Prin botezul creștin ne-am lepădat de diavolul și toate operele lui, ne-am desfăcut de legăturile lumii, ca să fim liberi pentru împreunarea cu Hristos.

Prin intrarea în creștinism ne-am îmbrăcat cu Hristos, ceea ce înseamnă că vom face vizibile în viața noastră virtuțile cari îl caracterizează pe el.

Urmarea lui Hristos nu este o frază goală. Apostolii o dovedesc. Ea este condiționată de renunțarea la toate, chiar și la propriul nostru eu.

Pe noi înșine, sufletele noastre le reclamă Mântuitorul în ultima analiză dela noi.

Dacă nu-l iubim mai mult pe el decât bunurile pământești, decât legăturile sociale și familiare, decât pe noi înșine, nu suntem vrednici de El.

Prin această absolută renunțare nimic nu pierdem. Ce este în realitate întreaga lume cu bunurile ei trecătoare, decât zădărnici? Sufletul însuși le consideră astfel, câtă vreme nu-i poate satisface trebuințele. „De acum vremea s'a scurtat (spune apostolul Pavel), așa încât și cei ce au femei, să fie ca și cum nu ar avea — și cei ce plâng, ca și cum nu ar plânga, — și cei ce se bucură ca și cum nu s'ar bucura, — și cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s'ar folosi de ea, căci fața acestei lumi se trece". I, Cor., 7, 29-31.

În schimb prin renunțare urmând Domnului, câștigăm totul, câștigăm fericirea vecinică. „Oricine a lăsat frați sau surori, sau tată, sau mamă, femei, sau copii, — moșii, oricare pentru numele meu înmulțit va lua înapoi și va moșteni viața vecinică.” (Matei 19, 29).

Mai poate sta cineva la îndoială, dacă e bine să răspundă chemării Mântuitorului? Evident nu. Totul ne îndeamnă spre aceasta unică și ideală orientare a vieții noastre.

Prof. Dr. L. G. MUNTEANU

INFORMAȚIUNI

Delegația Eparhiei la solemnitățile dela Sibiu. Din partea Eparhiei noastre a participat la hirotonia P. S. Episcop Nicolae Colan o delegație numeroasă în frunte cu: P. C. consilierii Dr. Seb. Stanca, preș. Consiliului, Dr. V. Sava și A. Ludu, păr. arhid. I. Vască și Dr. L. G. Munteanu, Dr. A. Buzdug și Dr. Gh. Stănescu profesori la Academia teologică.

Osămintele lui Vicențiu Babeș acasă. După 29 ani rămășițele pământești ale marelui fruntaș bănățean, au fost aduse din Ungaria și așezate în mauzoleul din comuna de naștere Hodoni. Deodată au revenit și osămintele soției sale Sofia, a fiului său Emil și nepotului Sever Babeș. Solemnitatea reînhumării s'a făcut în prezența autorităților și a numeroșilor intelectuali din Banat, de către un sobor de preoți. S'au rostit cuvântări mișcătoare de către prot. N. Seculin, Ilie Groșșian preș. de tribunal, Aug. Coman primarul Timișoarei, D. Nistor, prefectul județului Timiș, Sever Bocu și preotul local V. Tismonariu. Așteptăm acelaș act de pietate și față de osămintele nemuritorului mecenat Emanoil Gojdu.

† **Preotul N. Ivan.** Miercuri a avut loc înmormântarea regretatului preot-învățător Ivan din Cluj. Slujba prohodului s'a săvârșit în biserica sf. Treimi de către prot. N. Vasiiu, preoții S. Vasinca, A. Mușat, I. Goron, I. Chiutanu și G. Relea. După săvârșirea prohodului păr. protopop a rostit un panegiric, scoțând în relief personalitatea răposatului. Au mai vorbit dnii: insp. școlar Chintoan în numele serviciului local de înv. Cluj, dl Zinveliu în numele corpului didactic dela școala primară Nr. 5, unde a funcționat în ultimul timp de

functul, și alții. La cimitir a mai vorbit dl insp. Atanasie Popa, în numele străjerilor din România. — După răposatul au rămas 7 copii minori. Domnul să-i ocrotească.

Conferință românească la Breslau. Aflăm, că tânărul licențiat în teologie d. Gr. Marcu, unul din cei mai talentați bursieri ai Mitropoliei noastre, care face studii de specializare la Breslau ține acolo în 25 I. c. o conferință interesantă, tratând despre: Latinitatea Românilor. Nu ne îndoim că cursurile universitare germane vor primi cu satisfacție această contribuție românească.

Maghiarizarea în Săcuime. Spre a ne face o palidă idee de mijloacele silnice întreținute de regimul unguresc de ieri contra Românilor din așa zisa Săcuime, dăm un exemplu instructiv. Statisticianul sas E. A. Bielz arată, că la 1845 se găseau în județul Odorhei 21.859 Români repartizați în 121 comune. În schimb recensământul oficial din 1910 abia mai găsea vre-o 3000. Și Budapesta are curajul să se mai laude cu „libertățile” din Ungaria sfărâmată!

Tragedia unei țări catolice. E vorba de Spania care de curând a ajuns în stăpânirea comunistilor. Odată instalați la cârma țării, ei și-au pus principiile în practică, arzând bisericile, distrugând mănăstirile și prigonind de moarte clerul. Zilele trecute au hotărât eliminarea învățământului religios din toate școlile de Stat. Părinții sperați au protestat energic, dar fără folos. Ce soartă tristă pentru o țară cu o tradiție religioasă atât de veche.

O faptă vrednică de laudă. În comuna Leurda-Gârboului păstorește păr. călugăr Inochentie Ciocodan, care în dragostea lui creștinească pentru neamși lege, a ținut să-și lege numele de o faptă din cele mai fru-

moase. El a înălțat pe cheltuiala sa un monument al eroilor care s'a sfințit în prezența unui număr mare de fruntași și sute de țărani din satele vecine. Monumentul are o înălțime de 3 metri și e lucrat din piatră cioplită. Inscripția spune: „Acest monument s'a ridicat cu banii vrednicului preot-călugăr Inochentie Ciocodan din comuna Bodești-Precista, jud. Neamț, în amintirea eroilor morți în războiul pentru întregirea neamului. S'au rostit cuvântări înflăcărâte de păr. călugăr Inochentie, dl Al. Bărbos primpretorul plășii, dl Virgil Nicolescu contabil județean ș. a., arătând însemnatatea monumentului pentru populația ținutului. Tot atunci a avut loc și serbarea punerii pietrii fundamentale a școlii primare și inaugurarea cimitirului.

Păr. ieromonah Inochentie este vrednic de recunoștința bunilor români, pentru fapta lui impresionantă.

Simptome triste. Acțiunea de recăștigare a românilor secuizați a stârnit mare bucurie în toate clasele noastre sociale. Dar Biserica și Statul nu pot face mare lucru, dacă nu vor fi susținute de exemplul conducătorilor locali, cari ei înșiși trebuie să ducă o viață românească integrală. Din nenorocire, nu este totdeauna așa. Ziarul „Glas românesc” din Odorhei, ne informează, într'un număr numai, despre 5 fruntași români de acolo, cari s'au căsătorit cu unguoroaice. În asemenea condiții ei înșiși se fac promotorii maghiarizării. Ar fi timpul suprem, să se renunțe la acest seutimentalism, atât de dăunător intereselor noastre naționale.

Numirile de localități. Asistăm de ani de zile la schimbarea numelor de localități. N'avem nimic principiar împotriva acestei acțiuni, ce rută de nedreptăți și vitregiiile unui trecut ce trebuie schimbat radical. Schimbările însă ar trebui să se facă și cu avizul istoricilor, spre a nu cădea în greșeli sau exagerări. Un exemplu din cele multe. Orașelul Cristur din jud. Odorhei a fost botezat I. G. Duca. Însă dacă „nașii” ar fi cunoscut repertoriul Lipsky din 1808, ar fi văzut cu uimire, că numele străvechiu al orașului era *Krucse*, adică un nume curat românesc. El ar fi fost reînviat, căci făcea dovada vechimii noastre acolo.

Presa minoritară. Revizionistii dela Budapesta strigă mereu, că în România minoritățile sunt persecutate pe toate cărările, răpindu-le cele mai elementare drepturi la viață. Cât de inexacte sunt aceste plângeri, se vede și din faptul că Ungurii dela noi au 274 publicațiuni, ziare și reviste, iar Sașii 44. Un record, pe care în Ungaria de ieri n'au reușit nici odată măcar să-l viseze.

Mulțumită publică. Subsemnații în numele tuturor credincioșilor ort. români din parohia Ibănești-Săt, protopopiatul Reghin, aducem și pe această cale viile noastre mulțumiri bunilor noștri creștini Todoran Dumitru a Zachariei și soției sale Maria pentru dăruirea unui pământ arător

pe seama bisericii noastre, în valoare de 15.000 Lei. Venitul va servi ca ajutor preoților în funcțiune. Bunul Dumnezeu să le răsplătească cu dărurile sale bogate frumoasa faptă creștinească. În numele credincioșilor:

Vas. Gilga, preot. Gilgor Florea, curator.

BIBLIOGRAFIE

Preot Nicolae Nicor: „Părintele Ioan Kronstadtchi un chip de păstor misionar ortodox.” Chișinău, 1936. Pag. 100. Lei 20.

În frământările vieții materialiste de azi, prezentarea persoanelor ce au excelat prin viață adevărat creștină și neobosită muncă duhovnicească în mijlocul ispitelor din lume, biruindu-le, e o faptă demnă de toată prețuirea și lauda. — Lucrul acesta îl face păr. Nicor în admirabila lucrare de față. Ne prezintă aci chipul strălucit de creștin și păstor ortodox al păr. Ioan din Kronstadt, cu care de sigur s'ar mândri orice altă confesiune. Viața acestui păstor sufleteș, de neînchipuită modestie, e atât de contopită cu apostolatul sfânt căruia s'a dedicat și atât de cuprinzătoare în munca duhovnicească desfășurată, clipă de clipă, aproape neîntrerupt zi și noapte, decenii întregi, încât rămâi cu adevărat uimit. — În fățișându-ne acest măreț chip de păstor ortodox, părintele Nicor, fără exagerare, ne dă în mână cea mai potrivită carte pentru activitatea preotului din zilele noastre. Face mai mult, decât volume întregi de teorie stearpă. Preotul, ce-și iubește apostolatul său, va citi-o și lua îndemn din pilda vie, cuprinsă în ea.

O. Bucevschi.

Oficiul parohial ort. român din Zimbor. Nr. 46/1936. (16) 1—1

Publicație de licitație.

Consiliul parohial ortodox român din Zimbor, județul Cluj, dă în întreprindere pe cale de licitație publică *zidirea noiei biserici*, conform planului aprobat de Vener. Consiliu Eparhial din Cluj Nr. 3341/1935, înregistrat „cu condițiuni speciale” și invită pe cei interesați, ca în termen de 8 (opt) zile dela data publicării în „Renașterea” a acestei licitații, să-și înainteze Consiliului parohial din Zimbor, ofertele în scris. În oferte vor mai alătura și documente în scris doveditoare despre destoinicia ce o are în această specialitate.

Concurenții vor depune o garanție de cel puțin 10% asupra prețului din deviz, fie ea în număr, hârtii de valoare sau imobil, liberă de orice sarcini.

Licităția se va ținea în 21 Iunie a. c., la ora 11 a. m., în localul școlii primare din Zimbor.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a încredința executarea lucrării, fără considerare la prețuri și condiții, aceleia dintre ofertanți, cari va prezenta mai multă garanție și soliditate.

Epitropia nu supoartă nici un fel de spese pentru deplasare. Planul și devizul se pot vedea la oficiul parohial din Zimbor.

Zimbor, la 1 Iunie 1936.

Simion Curea, Ilie Almdășan,
preot. epitrop.

Văzut: Ioil Ghiurițan, protopop.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj.